

PROJEKTS PĒDAS

...un nav lielākas vērtības uz pasaules, kā viss, kas ir dzīvs...

Informācija: 7240179; www.music.lv/pedas

VIEDOKĻI

Mēsli ir jāvēl, jo to ir daudz vairāk nekā mums šķiet. Mežā, sevī visur. Vajag tos vākt. Un vajadzētu attapties pirms mēs būsim mēšlos līdz ausim.
Ivars Lācis, Latvijas Universitātes rektors

Pasaule viss ir tā, ka tam ir jābūt. Katram ir jādarbojas savā lauciņā un jādara tas, ko viņš vislabāk prot. Man tas ir sports. Visu mūžu esmu bijis ar to saistīts un laikam, tā tas arī paliks. Bet katrai medaļai ir otra pusīte un arī maza zelta maliņa. Man ir tāds sapnis - savākt savās lauku mājās visas tās zālītes un puķītes, pa kurām es ikdienā staigāju un izveidot savu personīgo herbāriju, lai mans prāts apzina pa ko staigā manas kājas. Man pat ir neērti, ka visu mūžu esmu staigājis pa kaut kādām zālītēm un līdz pat šai dienai nezinu kā tās visas sauc. Droši vien es milu dabu, ja kāds man to jautātu, kaut gan tāda mīlestība ir tik ļoti pati par sevi saprotama, ka neesmu par to pat aizdomājies. Bet cilvēkam tik tiešām vajadzētu vairāk domāt, ko viņš aiz sevis atstāj un kāda paliks zeme, kurā dzīvos viņa bērni, mazbērni un mazmazbērni.

Vilnis Baltiņš, Latvijas Olimpiskās komitejas prezidents.

Pēdas ir tas, ko atstājam aiz sevis. Nospiedums, kas parāda mūsu ceļu un virzību. Attīrot mežus un ezerus, sakārtojot vidi ap sevi, mēs attīrām paši sevi, sakārtojam dvēseli, pozitīvi mainām domāšanu.

Vija Beinerte, kinorežisore un producente.

Latvijas Olimpisko klubs veic svētu darbu - dzīvotspējīga vide ir arī cilvēka eksistences jautājums. Vides piesārņojums ir viena no lielākajām mūsdienu problēmām. Jau pagājušajā gadsimta sākumā A.Upītis savā darbā "Sūnu ciema zēni" deva padomu, kā risināt samilzušās problēmas, t.i., nav jāmeklē Laimas lācis, bet pašiem jāķeras pie darba, tad arī visas problēmas tiks atrisinātas. Paldies Olimpiskajiem, kas kā "Sūnu ciema zēnu" Andris, iekustina mūs sakopt un milēt mūsu vidi, zemi - mūsu Latviju!

Valdis Kalnozols, Rīgas Domes Vides komitejas priekšsēdētājs

LATVIJAS OLIMPIEŠU KLUBS

Publicējam vēstuli, kura tika adresēta Rīgas Domes deputātiem 2003. gada 31. martā.

A.god. mēra kungs!

A. god. Rīgas Domes deputāti!

Pasaules Olimpisko asociācijas konferencē, kura notika Nagano 2001. gadā, tika pieņemta rezolūcija, kurā teikts: "Konference vērsās pie visiem olimpiskās kustības dalībniekiem ar aicinājumu rādīt personīgo piemēru, aicināt cilvēkus iesaistīties vides aizsardzības un saglabāšanas programmās".

Latvijas Olimpisko klubs pievienojās šai rezolūcijai.

2002. gadā mēs uzņēmāmies palīdzēt realizēt projektu, kura nosaukums "Pēdas" ir atšifrējams kā pēdas, ko atstājam aiz sevis un kā pēdas, ko atstāj paveiktais darbs mūsu apziņā.

Projekta galvenā ideja ir veidot pareizu izpratni par cilvēku vietu dabā un tā pienākumiem un atbildību pilsētas, valsts un arī planētas priekšā. Jo problēma jau nav atkritumos, bet gan cilvēciskajā attieksmē.

Ar savu līdzdalību šajā projektā mēs savu nostāju jau esam apliecinājuši.

Protams, mūsu kā sportistu galvenais uzdevums un pienākums ir pārstāvēt Latviju sacensībās. Tomēr globālas problēmas katru skar personīgi, neatkarīgi no profesijas un ieņemamā amata.

Projekts "Pēdas" ļoti mērķtiecīgi ir sācis piesaistīt studentus un nu jau arī skolēnus problēmas risināšanā un veiksmīgi realizē dzīvē savu saukli "nemeklēt vainīgos, bet darīt, lai kaut kas pozitīvi mainītos".

god. deputāti!

Mēs lūdzam jūs atbalstīt projektu "Pēdas", tādā veidā noniecinot un neiznīcinot studentu entuziasmu un vēlmi dzīvot tirākā Latvijā.

Latvijas olimpiskie, Latvijas Olimpisko kluba biedri.

Nevar būt netīrs darbs, ja ideja ir tīra. Attīrot savu zemi es attīros pats. Tas tik tiešām vairāk ir sevis attīrīšanas darbs. To vajadzētu kaut reizi mūžā izdarīt visiem.

Vsevolods Zeļonijs, džudo, bronzas medaļa Sidnejas Olimpiskajās spēlēs.

„Cik vien iespējams bieži cenšos uzturēties brīvā dabā pie jūras, mežā, lauku vidē. Diemžēl ik uz soļa ir jāstāpjas ar satriecošu netīrību, ko aiz sevis atstājuši cilvēki pat Latvijas visdziļākajos mežos, nemaz nerunājot par ceļmalām, upju, ezeru un jūras krastiem. Aprīnājumi, cik ļoti savus pēcnācējus nicina tie ļautiņi, kas šīs cūcības radījuši.

„Projekts Pēdas” apvieno tos, kuriem nav vienaldzīga vide, kādā mēs dzīvojam. Projekts it atgādinājums mūsu sirdsapziņai turi Latviju tīru!”

Uljana Semjonova, divkārtēja Olimpiskā čempione.

„Mans deguns elpo manu gaisu. Tavs deguns elpo tavu gaisu. Mūsu deguni elpo mūsu gaisu, Jūsu...Manas acis redz to, ko redz.

Manas kājas iet pa manu zemi. Tavas kājas iet pa tavu zemi. Mūsu kājas iet pa mūsu zemi. Jūsu...Viela pārdomām”.

Inese Jaunzeme, Latvijas Olimpisko kluba prezidente.

„Mēs varam runāt par lielām un globālām lietām, kas mūs satrauc, bet kuras izmainīt nav mūsu spēkos, bet sevi, savu attieksmi un tuvāko apkārtni, mēs varam izmainīt tikai ir vajadzīga mūsu pašu labā griba un vēlēšanās sākt kaut ko darīt...

Ja katrs no mums sāks ar sevi un savu tuvāko apkārtni, tad ieguvēji būs mēs visi un Pasaule, jo Pasaule esam mēs visi...”

Ilonda Lūse, ātrslidotāja

Man ļoti patīk doma, ka nav lielu lietu un nav mazu lietu. Tām pašām par sevi ir sava vērtība. Mūsu attieksme pret tām šo vērtību var palielināt, vai arī pilnībā iznīcināt. Piemēram, lauva ir labs, kad mēs viņu medijam, bet slikts, kad viņš medi mūs. Vai arī nogalināt ir slikti, bet, ja tu to dari kaut kādas "savējo" idejas vārdā - tu esi labais varonis, bet tie pārējie tikai teroristi...

Man ļoti nepatīk doma, ka cilvēks atsakās sevi redzēt visas dzīvās pasaules kopsakarībās. Tādās reizēs man gribas piesaukt Dievu un tam jautāt: vai tu Kungs, tiešām esi radījis cilvēku pēc sava ģimja un līdzības un vai tikai Bībele nav kārtējais cilvēka pašreklāmas triks, lai attaisnotu savus parazitiskos instinktus.

Humānisms jau sen ir zaudējis savu jēgu, un tomēr man gribētos aicināt jūs visus būt humānākiem, gudrākiem, jūtīgākiem, skaistākiem. Bet gudri runāt vēl nenozīmē būt gudram. Skaisti izskatīties vēl nenozīmē būt skaistam. Apjaut kas tu esi šajā dzīvē un kur ir tava istā vieta - tas ir kaut kas. Es gribu jums visiem novēlēt sajūst savu dievišķo sevi un sajūst savu niecību visa dievišķā priekšā, jo nav lielākas vērtības uz pasaules, kā viss, kas ir dzīvs.

Vīta Jaunzeme, „Projekta Pēdas” autore.

- 2002./2003. gada pavasara talkās piedalījās 35 Latvijas olimpieši, arī ar savām ģimenēm.
- Starp citu, mēs esam vienīgā valsts pasaulē, kurā šāda veida aktivitātēs ir piedalījušies 35 izcili pasaules sportisti-olimpieši no kuriem 7 ir zelta medaļu ieguvēji.
- 2002. gada sezonas Noslēguma pasākumā Latvijas Banka Arvila Sautiņa personā apbalvoja ar 50 sudraba monētām „Zeme” labākos no labākajiem mūsu projektā.
- 2003. gada pavasara talkās tika sakoptas 10 teritorijas, izvesti 233m³, piedalījās studenti no 14 augstskolām, un skolēni no 9 skolām.
- Jau otro reizi tika veikta aptauja studentu vidū. Gandrīz 94% no aptaujātajiem deva pozitīvu atbildi par iespējām šīs sakopšanas talkas iekļaut kredītešanā. /Iecere ir - brīvprātīga dalība vides sakopšanas talkās, apvienojot ar vides izglītības teoretisko programmu, t. i., lekciju apmeklējumu C programmā/.
- Par labāko sadarbības partneri un mūsu atbalstītāju 2003. gada pavasara sezonā ir nominēta „Rīgas Mežu aģentūra”. Vadītājs - Jānis Vazdiķis.
- Par labāko sadarbības partneri izglītības iestādi 2003. gada pavasara sezonā ir nominēta Latvijas Policijas akadēmija. Rektore - Ārija Meikališa.
- Savu vizīti Rīgā ir apstiprinājis WOA (World Olympians Association, tulk. Pasaules Olimpniešu Asociācijas) ģenerālsēkretārs Listons Bochette. „Projekts Pēdas” ir pamanīts arī starptautiskajā arēnā. Mēs esam malači!
- „Projekts Pēdas” saņēma Rīgas Domes goda rakstu par „entuziasmu un izdomas pilno darbu Rīgas skaistumam un tīrībai.” Mūsu lozungs „Turēsim Latviju Tīru!” ir iepaticies daudziem. Par to tiešām prieks. Ceram, ka tas nepaliks tikai lozungs.
- Latgales priekšpilsētas izpilddirekcija apbalvoja „Projektu Pēdas” ar goda rakstu par ieguldīto darbu pilsētas tīrības veicināšanā.

Daži teksti no veiktās aptaujas studentu vidū:

„Laba ideja! Interesanti, tajā pašā laikā bezjēdzīgi.” „Ja reizi gadā visi izietu sakopt mežus un parkus, tad tik tiešām Latvija beidzot būtu tīra.” „Labāk lai liek atzīmes nevis dala ielūgumus uz klubiem. Studentiem jāstudē nevis jāizklaidējas.: „Izcila ideja un labi, ka tā tiek papildināta ar dažādiem izklaides momentiem. Piemēram, laba doma par brīvbiļetēm uz klubiem.” „Kāpēc nevar izmantot bezdarbnieku darbaspēku? „Tas ir progresīvi.” „Super akcija. Varētu lai Saeimas deputāti arī pastaigātu pa mežiem un pavāktu mēslus.” „Varētu talkas būt lekciju laikā” „Labi jau ir, tikai slinkums.” „Es domāju, ka šo projektu ir jāveic nevis 2, bet vairākas reizes gadā, lai Latvija būtu patiešām tīra” „Baigi forši var iztūsties ar slavenībām” „Bija septembra vakars, saule jau rietēja, bet mazais Ansis vēl spēlējās ar kaimiņu puikām, kad, pēkšņi, no būdas izlida piekūsis sunis un skali riedams atstiepa pedāļus. Mazā Anša māte to redzēdama nošāvās un Ansis palika viens tīrīt mežu.” „Katrai augstskolai ir jāpiedalās šādos projektos.” „Jātur Latviju tīru.” „Loti pozitīvas atsauksmes, bet sētniekiem tad vajadzētu samazināt algu.” „Tā ir ļoti laba ideja, jo Latvijai būtu jābūt tīrai” „Talka var būt arī kā iepazīšanās iespēja vienam ar otru. Vajadzīgs pasākums. ATBALSTU!” „Varētu uzaicināt arī apkārtnējos iedzīvotājus.” „Ideja ir teicama. Panākumi garantēti.” „Šāda veida pasākumi veicinās jauniešu labvēlīgāku attieksmi pret dabu. Viņi vairāk iemilēs to un cienīs sevi un pārējo sabiedrību.” „Uzskatu, ka jāievēro tīrības princips visur” „Lai jums veicas! Es esmu par tīru Latviju tiešām un pārnestā nozīmē!”

- Latvijas Universitātes rektors Ivars Lācis ieradās talkā pie Salaspils memoriāla kopā ar saviem studentiem un pēc darba taisnā ceļā devās uz lekcijām. I. Lācis bija vienīgais rektors, kurš vāca cilvēces atkritumus kopā ar savējiem!
- Bābelītes ezera sakopšanas talkā „Projekts Pēdas” sadraudzējās ar Zaļā punkta vides kluba aktivistiem un kopīgiem spēkiem izveda ap 40 m³ sadzīves atkritumu. Talkā piedalījās vairāk kā 100 cilvēku. Tā ir laba tendence, ka šāda veida organizācijas sāk sadarboties. Mēs ceram, ka šī sadarbība turpināsies!
- Rīgas Domes Vides komitejas vadītājs Valdis Kalnozols apmeklēja 9 mūsu talkas. Ne tikai apmeklēja, bet arī strādāja. Mēs ceram, ka šis piemērs izrādīsies lipīgs visai Rīgas Domei.
- Ir bijušas arī mums adresētas sūdzības, kurās iedzīvotāji sūdzas, ka ar savu darbošanos mēs traucējam ierasto mieru un kārtību. Mēs ļoti atvainojamies visiem, kuru miers tika izjaukts talku laikā un, tomēr esam spiesti paziņot, ka tas notiks arī turpmāk. Vismaz līdz tam brīdim, kamēr meži un parki būs tādi, kādiem tiem būtu jābūt tīri un zaļi. Vai arī, notiks brīnums un cilvēki pārstās tos piesārņot.
- 9 apgleznoti 1³ atkritumu konteineri tika atstāti mežos un parkos pēc mūsu talkām. Par konteineriem paldies HoetikA-ATU, par izdomu un darbu - Latvijas Mākslas akadēmijas studentiem un Zvejniekciema mākslas koledžas skolēniem.
- Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas izpilddirektors Dmitrijs Pavlovs kopā ar citiem talciniekiem lietainā un vējainā dienā strādāja Zvirgzdu pussalā.
- Nacionālo Bruņoti Spēku Bataljona Štāba lauka virtuve mūs pabaroja ar fantastiskām pusdienām. Par to īpašs paldies Uldim Vadonim un arī visai virtuvei. Mūsu armijas vēderi tik tiešām var justies droši un apmierināti, jo pavāri tur strādā gods godam.
- Savu atbalstu „Projektam Pēdas” ir izteikuši 2 Latvijas ministri: Izglītības ministrs Kārlis Šadurskis un Vides ministrs Raimonds Vējonis. Viņi ir vienmēr gaidīti viesi mūsu talkās.

**„Projekta Pēdas” rudens sezonas talkas sāksies septembrī.
Talku dienas kā vienmēr trešdienās,
datumi: 17., 24. septembris un 1., 8. oktobris.
Sikāka informācija interneta afišā www.music.lv/pedas,
vai pa telefonu 7240179,
vai savā augstskolā un skolā pie „Pēdu” koordinatoriem.
Koordinatoru saraksts 5. un 6. lapā.**

Jautājums: Vai tu zini nosaukt Latvijas olimpiešus, kuri ir ieguvuši zelta medaļas un kādās olimpiādēs tas ir noticis. Kuri no viņiem ir piedalījušies mūsu projektā?
Atbildi sūti uz adresi: Latvijas Olimpiešu klubs, Elizabetes 49,4. kabinets, vai uz e-pastu: pedas@olimpiade.lv

Starp citu, talkās tu vari iegūt arī grāmatu par kādu no Olimpiādēm un tajā mēģināt savākt mūsu sportistu autogrāfus.

Jautājums: Cik gara ir Daugava Rīgas teritorijā? "Projekts Pēdas" plāno sakopt abus Daugavas krastus pilsētā Rīga. Cik talkas tam būtu vajadzīgas?
Atbildi sūtiet uz e-pastu: pedas@olimpiade.lv

Foto - Māris Rozentāls (bobslejs) ar savu studentu „harēmu” talkā pie Zvirgzdu pussalas.

- Piedaloties mūsu talkās tu vari iegūt brīvbiļetes uz klubiem - Mūzikas Akadēmijas studentu klubā un klubā „Kardināls” talku trešdienu vakaros;
- Turklāt rudens talkās tu vari iegūt arī brīvbiļeti un sezonas Noslēguma pasākumu Skonto Hallē;
- Piedaloties šajās talkās tu vari iegūt daudz jaunu draugu;
- Tu vari personīgi iepazīties un aprunāties ar kādu no mūsu sporta leģendām. /Piemēram, vākt kādā krūmājā atkritumus kopā ar Sandi Prūsi un aprunāties par dzīvi nemaz nav tik sliktā perspektīva, vai ne?/
- Tu vari pēc kārtīgi padarīta darba dabūt arī kārtīgas pusdienas;
- Talkas laikā pie mūsu DJ tu vari pasūtīt savu vai sava drauga iecienītu mūziku. Tu vari to veltīt savam tuvākajam draugam /piemēram „I love you, do you love me too?"/;
- Tu vari atnākt un vienkārši svaigā gaisā izdarīt labu darbu, tādā veidā parādot, ka tev nav vienalga, kas notiek ar tavu planētu, ko sauc par Zemi;
- Lai tevi nogādātu pareizajā vietā un laikā, autobuss tevi gaidīs pie kādas no augstskolām;
- Tu vari uzlabot savu karmu veicot nesavtīgu un labu darbu;
- Tu vari ar savu piemēru audzināt citus un beigās mēs visi kopā panāksim, ka Latvija būs tīrākā valsts pasaulē;
- Tu vari nenākt, bet labuma no tā nebūs nekāda;
- Tava klātbūtne vai ne-klātbūtne ir absolūti BRĪVPRĀTĪGA.

"Projekta Pēdas" Noslēguma pasākums Skonto Hallē 2003. gada 5. decembrī.

PIEDALĀS GRUPA: "Autobuss debesīs"

DJ: Montuss, Karlo, Žanis

Karaoke - vada Aivars Freimanis

Programmā: apbalvošana, talku video materiāls, konkurss, dejas līdz ritam, tikšanās ar olimpiešiem, konteineru apgleznošana...u.c.

STUDENTU MUZIKĀLO GRUPOU KONKURSS. PIEDALĀS GRUPAS NO VISĀM LATVIJAS AUGSTSKOLĀM.
/grupu reģistrācija pie augstskolu "Pēdu" koordinatoriem/

„Projekta Pēdas” muzikālo grupu konkursa galvenā balva ir vērtīga - bezmaksas ieraksts Latvijas Radio ierakstu studijā (Māris Briežkalns) + Radio SWH (Māris Žigats) ētera laiks 3 mēnešu periodā.

Sākums plkst. 12.00 - konkursa 1. tūre

VAKARĀ FINĀLS - PIEDALĀS 12 LABĀKĀS GRUPAS + IEPRIEKŠĒJĀ GADA PUBLIKAS BALVAS IEGUVĒJA
Un tā bija: "mazā sudraba karotīte" (Latvijas Policijas akadēmija)

Vakara sākums plkst. 20.00

leeja kopā uz abiem pasākumiem 2 Ls.- Biļetes varēs iegādāties Skonto halles kasēs pirms pasākumiem.

Visiem talciniekiem brīvbiļetes!!! Brīvbiļetes varēs saņemt talkās!!!

PERSONĪBAS ZĪMĒ

Valters Strangats - koordinators, Latvijas Sporta Pedagoģijas akadēmija

uncivilizationves@navigator.lv
Dzimis Jaunavas zvaigznājā, Valmierā
Hobijs: sekss, sports un rokenrolls
Valters par sevi: "Esmu cilvēks, kas cer uz apkārtējo atsaucību, sapratni un atbalstu, it īpaši "Projekta Pēdas" ietvaros. Es sapņoju

par to, ka mani un arī jūsu bērni dzīvos saktā un tirā vidē. Man patīk būt iekša visur. Mīļākais ēdiens: viss, kas nekustās un nesmird. Un es iesaku visiem: "Nāc un piedalies. Kopā mēs varam daudz labāk!"

Ieva Koha - koordinatore, Latvijas Universitāte
kohaieva@one.lv

Dzimumi Strēlnieka zvaigznājā, Rīgā
Hobijs: floristika

Ieva par sevi: "Esmu reālistiskā romantikē..."

Interesants savienojums, bet tomēr tas visu nostāda līdzsvarā.. Nepārtraukti balansēju

starp reālo un sapņu pasauli un nevēlos neatgriezties iekšā vienā vai otrā galējībā!

Viena no labajām īpašībām ir komunikabilitāte - nav problēmu uzsākt sarunu ar nepazīstamu cilvēku autobusa pieturā! Gandrīz nepārtraukti smaidu - apkārtējie gaida, kad beidzot manu žokli saraus krampī, bet pati uzskatu, ka patīkamāk ir kontaktēties ar atvērtu un smaidīgu cilvēku nekā ar dzīvi neapmierinātu ignu!

Esmu atklāta, varbūt tādēļ man nepatīk melīgi un divkosīgi cilvēki! Neapraktāmu prieku man sagādā ziedi. Dzīvi vienkārši dzīvoju - jaujos straumei un jauniem piedzīvojumiem! Bet galvenais - ticu. ka viss. kas notiek-notiek uz labu!

Ingus Vitoliņš - koordinators, Latvijas Policijas akadēmija
ivitolins@inbox.lv

Dzimis Zivs zvaigznājā, Ogrē, vienā no zaļākajām pilsetām
Hobijs: dziedāt, dejot, sportot, viss, kas saistīts ar dabu. Un, protams, septēties pie virtuves plīts.

Ingus par sevi: "Esmu LPOA

Studentu Domes priekšsēdētājs, aizstāvu studentu tiesības.

Dziedu LPOA viru kori "Justus", to prezidēju. Esmu īsts policists un paralēli apgūstu jurisprudenci. Mans mērķis - lai visi Latvijas policisti būtu sportiski un erudīti. Mīļākais ēdiens - saldējums. Līdz šim esmu pārliecinājies, ka viss, kas ir noticis, ir noticis uz labu."

Madara Šlēkste - koordinatore muzikālo studentu grupu konkursam
madara-pedas@inbox.lv

Dzimumi Lauvas zvaigznājā, Rīgā

Madara par sevi: "Esmu pilnīgs haosa un organizētības iemiesojums reizē. Ātri aizraujos ar lietām un tik pat ātri interesi zaudēju. Zini kā, kas ātri nāk tas ātri iet. Brīžiem šķiet, ka ir tomēr reizes, kad var teikt "Nekad". Es

personīgi NEKAD neēdišu medu un nekad nepratišu rēķināt. Pret to man ir visa veida alerģija. Bet zinu, ka vienmēr patīks stress pirms pasākumiem, piemēram, pirms "Projekta Pēdas" Noslēguma pasākuma... Pavisam nepatīk vienkārši uzdevumi, manuprāt, jo sarežģītāk jo labāk un interesantāk. Jo lielākas mocības un pārdzīvojumi, jo lielāks gandarījums to beigās."

Everita Mietule - koordinatore, Rīgas Tehniskā universitāte
firstewe@hotmail.com

Dzimumi vēršā zvaigznājā, Rīgā

Trenējās volejbolā

Hobijs : mīlēt dzīvi

Everita par sevi: "Man nepatīk būt nopietnai, jo tas nav manā dabā. Patīk sports. Vispirms daru - tad domāju. Man nepatīk sevi bremzēt ar loģiskiem spriedelējumiem, ka varētu kaut ko salaist dēli. Meklēju savu vietu dzīvē. Dzīvoju pēc devīzes: "Ja mani izmet pa durvīm iekāpšu pa logu!" Rīga nekad nav patīkusi. Gribētu dzīvot kādā mazpilsētā. Mīļākais ēdiens: vistas gaļa ar risiem. Ir daudz draugu, bet vēl neesmu atradusi savu princi."

Jānis Zandbergs - koordinators, Informācijas sistēmu augstskola

Horoskops: Skorpions
Dzimis: Jūrmalā

Hobijs: Man vienmēr ir patīkusi daba. Mežs un lauki, tādēļ savu brīvo laiku pēc iespējas vairāk cenšos pavadīt laukos.

Moto: Ne jau vienmēr tā būs!.

Jānis par sevi: "Vērtēju sevi darbībā, lai nepieviltu cilvēkus, kas man uzticas."

Sanda Purviņa - koordinatore, Rīgas Pedagoģijas Izglītības un vadības augstskola
sanda@navigator.lv

Dzimumi ūdensvīra zvaigznājā, Rīgā

Sanda par sevi: "Esmu simpātiska, smaidīga, čirkaina brunete, kura nekad nevar nosēdēt mierīgi. Bet, ja pavisam godīgi, es atdotu pusi karalvalsts, ja varētu nodarboties tikai un vienīgi ar gulēšanu zaļā zālītē un maķoņfilmu skatīšanos. Kā jau ūdensviram, man ļoti patīk ūdens, tējošana kopā ar draugiem, pasaules apskatīšana un meža zemenes ar pienu."

Liene Folmane - koordinatore, Latvijas Kultūras akadēmija /ex - studente/
lienef@one.lv

Dzimumi Strēlnieka zvaigznājā, Talsos

Hobiji: dievinu jūru un zvaigznes, lasu gudras grāmatas, patīk aktīvā atpūta, ceļošana, labas filmas un mūzika. Liene par sevi: "Cenšos dzīvot saskaņā ar

sevi, savām vēlmēm, nekaitējot un nedarot pāri citiem. Ļoti milu un sargāju savu ģimeni un draugus, jo šie cilvēciņi vienmēr būs mana bagātība. Bieži iekuļos visādās avantūrās un neparastās situācijās. Par sevi cinos pati, jo ļoti negribas būt atkarīgai no kāda. Ja ir problēmas, mierinu sevi ar domu, ka kāds augstāks spēks zina, cik stipra esmu, un katram krāmē virsū tik daudz, cik cilvēks var panest. Trakoti garšo marmelādes saldējums, augli un gaļas ēdieni."

Kaspars Graudiņš - koordinators, Rīgas Stradiņa universitāte
Kaspars - gr@yahoo.com

Dzimumi strēlnieka zvaigznājā, Rīgā

Hobijs: ceļošana

Kaspars par sevi: "Aizraujos ar mūzikas ierakstu krāšanu, ziemā ar snobordu.

Vasarās visērtāk jutos kādās pamestā lauku sētā, kur neviena netraucēts varu darīt ko gribu. No pilsētas steigas un trokšņiem nogurstu. Patīk arī lasīt. Mīļākie rakstnieki: K. Vonneguts, U. Eko. Pēc Harija Potera filmas noskatīšanās, iestājos Latvijas burvju skolā. Tur gan jāmācās 5 gadi, bet rezultāti ir jau tagad pamanāmi - protu pārbīdīt mēbeles un kurkstošus dzīvniekus pārvērst par skaistām princesēm."

PERSONĪBAS ZĪMĒ

Karina Krieva - koordinatore, Rīgas Ekonomikas augstskola
karina.krieva@sseriga.edu.lv
Dzimusi Ūdensvira zvaigznājā, Rīgā
Hobiji: likt puzzles
Karina par sevi: "Cenšos apvienot izaicinošās mācības REA ar savu personību attīstošām nodarbēm. Visvairāk man patīk pavadīt laiku ar sev mīļiem cilvēkiem: sirdsāķīti, draugiem, ģimeni. Patīk lasīt vairāk gan grāmatas nekā ogas, kā arī ēst zemenes."

Elina Pinta - koordinatore, Latvijas Kultūras akadēmija
ahira@inbox.lv

Dzimusi Lauvas zvaigznājā, Rīgā
Hobiji: zīmēšana

Elina par sevi: "Lai izvairītos no neobjektivitātes, labprāt iedotu savas draudzenes Līgas telefonu... Par sevi varu pastāstīt sekojošo - par enerģijas trūkumu nesūdzos, ja nu vienīgi vēl vakaros. Smaidu ne tikai uz bildēm. Vislielāko prieku sagādā aktīva atpūta kopā ar draugiem. Vēl patīk sēdēt JRT vai kino zālē un gaidīt kad sāksies izrāde/filma. "Amēlijas" gadījumā iepriecināja arī pati filma. Īstā lasāmviela priekš manis ir "Rīgas Laiks" un ar kultūru saistīti izdevumi."

Vidaga Karpenko - koordinatore, Latvijas Mākslas akadēmija
viginja@one.lv
Dzimusi Auna zvaigznājā
Hobiji: zīmēšana
Vidaga par sevi: "Lielāko dzīves daļu pavadu ar zīmuli vai tušas pildspalvu rokā. Parasti atrodos kur pie ūdeņiem - piedzimtās jūras, pie priedēm un akmeņiem, sevišķi sūnainiem. Ja vēl no laika kas paliek pāri, ļoti labprāt lasu, klausos mūziku, ceļoju uz rīteņa n dzīvoju...Izvairos no pūļa, burzmas un steigas."

Edgars Dzenis - koordinators, Latvijas Universitāte
edgars-d@inbox.lv

Hobiji: fotografēšana

Edgars par sevi: "Pārstāvu LU BF 2.

kursu. Esmu alternatīvais. Nodarbojos ar ļoti daudzām lietām, bet tās visas pārsvarā var satipināt divās jomās: alternatīvā mūzika un ekstrēmās izklaides. Esmu arī putnu pētnieks - ornitologs. Pēc dabas esmu tāds kautrīgs, pēc izskata pārāk garš. Cienu

lietainus rudenis vakarus, pozitīvus "tususus" un brīdi, kurā dzīvoju. Neuzticos nevienam. Citi saka, ka esmu traks, bet man tas patīk."

Mana bilde nav redzama, jo esmu saderējis, ka būšu neredzams kādu laiku...

TĀ IR MŪSU DARBA GRUPA - TĀ SAUCAMĀ PĒDU BRĀLĪBA. MĒS VISI ESAM VARBŪT MAZLIET TRAKI, BET TU, JA GRIBI, ARĪ VARI KLŪT PAR VIENU NO MUMS, TĀDĀ VEIDĀ PIERĀDOT, KA PASAULEI TĀDI KĀ MĒS ESAM VAJADZĪGI. CITĀDI KLŪS PAVISAM GARLAICĪGI UN NEDOD DIEVS ZUDĪS KOSMISKAIS BALANSS.

AR CIĒŅU, "PROJEKTA PĒDAS" DARBA GRUPA.

P.S. "Projekts Pēdas" sākās tāpēc, ka nebija vairs kur kāju spert. Ne cilvēkam, ne suņam. Projekta autorei ideja radās skrienot pakalī savam nepaklausīgajam stafordsīrterjeram un visā "krāšņumā" apskatot krūmājus, kalnus un ieplakas. Tas bija pats sākums. Ideja bija ļoti konkrēta - sakopt Latviju, jo viens mazs Latvijas parks ir daļa no planētas. Un planēta ir cilvēces mājas. Un kas esam mēs? Sākās darbs. Tagad jau esam savā iztīrīto vietu kontā ieskaitījuši Šmerļa mežu, Kišezera krasta posmu, Annīnmuīžas parku, Zvirgzdu pussalu, Grāpju pussalu, Daugavas krasta teritoriju, Bābelītes ezera apkārtni, Šampētera parku, Mežaparku. Vai mums izdosies viss, ko esam iecerējuši? Diezin vai. Bet mēs darām, lai izdotos.

LITERĀRĀ LAPPUSE

Aleksa Liva

Skudru sacelšanās vai kā tapa jauna pasaule /stāsts/

"Tu un tu!" galvenais komandants norādīja uz stalta auguma burtāniem (burtāns - apsargs). "Jūs abi pavadīsiet mūsu viesi līdz viņa istabām un tur arī paliksiet. Galvu zaudēsiet, ja kaut kas nebūs kārtībā!"

Tie abi bija jauni un skaisti skudru jaunekļi un itin nemaz nevēlējās pazaudēt ne galvu, ne darbu. Viņi abi sasita savus papēdīšus un līgani aizsoļoja uz VIP-iem paredzēto viesnīcas pusi. Lai tev, mīlo lasītāj, rastos pilnīgāks iespaids par apkārtni, es nedaudz to aprakstīšu. VIP viesnīca (nu visi no jums jau droši vien zina, ka tā ir domāta ļoti īpašām personām) stāvēja tieši upes malā. Tā bija balta, ļoti skaista ēka ar lieliem logiem un gariem likoču gaiteniem, kuros bija ļoti viegli nomaldīties. Tā bija ļoti labi apsargāta viesnīca, kurā visur atradās slepenās "actīņas - kameriņas" un pilni stūri piebāzti ar noklausīšanās vaboliņiem. Tās dzirdēja visu, kas tika runāts un reizēm pat to, kas netika izrunāts. Tā bija ļoti augsta limeņa tehnika. Bija pat tāds gadījums 3071. gadā, kad vaboliņes atklāja ko domāja kāds svarīgs un tāls viesis no tālās Irstānas. Šis Čmoka kungs bija galvenais garīgais līderis savā valstī, viņš pilnībā pārvaldīja telepātiju un hipnozi. Viņam atlika tikai pieskarties savai augstajai pieri un apkārtējo domas kā uz ekrāna parādījās viņa

6 superjūtīgajās smadzenēs. Viņš turklāt bija ļoti godkāriģis un ambiciozs, tāpēc par savas dzīves mērķi bija izvirzījis - kļūt par mesiju. Tas bija īpašs amats, kuru piešķirja vispasaules referendumā un to saņēma tikai izredzētie.

Čmoka kungs nepārtraukti turēja savu prātu atvērtu un izdzīvoja citu dzīves kā savējo. Diemžēl šim izcilajam skudrānam laika gaitā pazuda savējās domas. Bet viņš saņēma labus honorārus un mazās vaboliņes atklāja, ka Čmoks mīlēja... Nu jā...es mazliet aizrāvos. Tātad par viesnīcu. Tā bija izcilākā viesnīca visā Republikā. Balta, elastīga, ložu necaurīdīgiem stīkiem, tā varēja izplesties un sarauties, tā runāja, dzirdēja un pat dziedāja. Tā bija visas nācījas lepnums. Tā saņēma milzīgus ziedojumus. Te nu, mīlo lasītāj, man tev jāpaskaidro viena lieta. Skudru Republikā sen jau bija atcelti visi maksājumi. No tiem atteicās jau pāris gadsimtus atpakaļ, jo tā bija vienīgā iespēja kā panākt ekonomikas reformu un atbrīvoties no nodokļiem. Šobrīd valsti bija absolūtā demorfija - visi pakalpojumi bija pret ziedojumiem. Un skudras, kā jau tu to varētu zināt, ir ļoti dāsnī radījumi. Ziedojumi plūda aumajām un valsts uzplaukums bija vienkārši apskauzams. Bet neviens tomēr neskauda, jo skudrām šī īpašība tika izskausta jau ļoti sen - pēc kāda Republikas Karaļa rīkojuma. Un Valsts Konstitūcijā tika ierakstīts: "Mēs esam atvērta, laba, drosmīga un īpaša tauta. Visi, kas tādi nebūs, tiks sodīti likumdošanā paredzētajā kārtībā". Tādi vārdi bija rakstīti Nācījas galvenajā dokumentā. Šī nācīja bija disciplinēta un ļoti pozitīvi domājoša.

Bet es jau atkal novirzos no tēmas. Mūsu viesis divu apspargu pavadībā lēni piebrauca pie jau zināmās viesnīcas. Šis kungs bija Vides Utilizācijas ministrs no Raupas Savienības un

viņa vārds bija Umbrellas kungs. Viņa galvenais šīs vizītes uzdevums bija veicināt vides asimilāciju uz planētas un maksimāli ieguldīt investīcijas, lai visur attīstītos Atkritumu Depozitāro banku tīkls. Raupas savienība bija ļoti nopietna lieta un mūsu mazā Skudru Republika īpaši gaidīja tālos viesus. Tie visi solīja jaunus pārmaiņas un lielu drošību. Raupas Savienības līderi savukārt ļoti mīlēja šādu attieksmi dāsnī atbalstīja tās Republikas, kas izprata Raupas misionāro sūtību. Un tie savukārt bija ļoti labi priekšnoteikumi konstruktīvam dialogam un abas puses to spēja novērtēt.

Turklāt Galvenā Valsts Inkvizīcija tālredzīgi veica aptauju tautas vidū un rezultāti bija fantastiski. Neviens nepateica "nē".

Umbrellas kungs bija ļoti laipns, simpātisks un elegants. Ļoti laipni viņš novērtēja skaisto ainavu. Bet stop...Viņš nezināja vienu lietu. Umbrella bija īpašs un mūsu Skudru Republika radīja viņam īpašus apstākļus. Mašīnas logos bija iebūvēti plazmas ekrāni, kuros... zāle bija zaļāka, koki kuplāki, upes dzidrākas un kur to vispār nebija, tie tomēr bija. Tā bija unikāla mašīna. Sēdošais tajā redzēja to, ko vēlējas redzēt. Umbrella smaidīja un atkal smaidīja un domāja: "Es jau milu šo zemi", pie viesnīcas plīvoja karogi, skanēja himnas; "bet man vajag pačurāt".

Mūsu jaunie apsargi, slaidie skudru tēviņi salūtēja, skatoties kā cēli viesnīcas parādes durvis pazūd Umbrellas kungs un nodomāja: "Jupis viņus rāvis!" Turpinājums sekos...

JŪSU LAPPUSE

"Labdien! Esmu students un, pateicoties līdz šim iegūtajai dzīves pieredzei, nepiederu pie tiem, kuri idejas vārdā ir spējīgi aizmirst lietu patieso stāvokli tur ārpusē - tajā haotiskajā sociopsiholoģiskajā parādībā, ko mēs saucam par "dzīvi". Mazā Prinča filozofija, manuprāt, ir piemērota ideālam cilvēkam ideālā pasaulē, kuras nav, nav bijis un nebūs. Šeit un tagad diemžēl katram cilvēkam ir jānodala - es esmu šajā pusē - otrā pusē ir viņi; ko es sniegšu viņiem, tas var pietrūkt man pašam. Tādēļ pirmkārt, samērojot savas iespējas un sadzīves pamatnostādnes, jā rūpējas par savu apkārtni - jau tas vien ir labi, ka tavs dārzs ir tīrs... nu ja kaimiņš netira savējo, tev praktiski nav ne mazākās jēgas to darīt viņa vietā - kaimiņš pieradis un tad, kad pēc pus gadu ilgas regulāras tīrīšanas tu to pārtrauksi, neizpratnē jautās - visu laiku bija un tagad nav, kā tad tā? Tas pats attiecināms arī uz publiskajiem mežiem - ir pilnīgi un absolūti nepienemami vākt tādu personu atkritumus, kuras par tīrību un kārtību neliekas ne zinīs. Jā, par planētu kopumā droši vien ir jādomā, taču vispirms ir jādomā par savu dārzu..."
Raitis Vilkauskis, students

"Sveicināti! Man gribas pateikt jums paldies par to, ko jūs darāt. Jo apmeklējot vienu no jūsu talkām, pārliecinājos, ka atšķirībā no citām, pie jums valda laba kārtība un organizācija. Godīgi sakot, uz jūsu talku gāju ar domu pārmetēt jums, ka nav jēga vākt kaudzēs atkritumus, ja tos neviens pēc tam neaizved. Bet pārliecinājos, ka konteineri jums ir un arī darbs tiek izdarīts pamatīgs. Gribu arī paskaidrot kāpēc biju tik negatīvi noskaņots. Domāju, ka nevajag organizēt šādas talkas, it īpaši bērniem, ja par visu nav padomāts. Jo kā gan jūtas skolēns, ja viņš redz, ka viņa darbs pilnībā netiek novērtēts, jo pēc tam viņa vāktie atkritumi mētājas tur pat, kur tika vākti. Un arī pieaugušie saprot, ka tas ir atkal kārtējais "keksišu" pasākums. Uz jūsu talkām sūtīšu savus bērnus un arī pati, ja varēšu piedalīties. Paldies, ka darāt tādu labu darbu."

Ar cieņu, Iveta

"Labdien, "Pēdas"! Pastāv dažādas iespējas - teikt, ka tas, ko darāt Jūs ir apsveicami un ar prieku sirdi un smaidu seļā mesties Jums talkā, lai kļūtu ne tikai par vienu no Jums, bet arī pieliktu kaut vai mazo pirkstiņu pie mūsu apkārējās telpas, ja tā var izteikties - uzfrīšināšanas; bet ir jau arī

otra iespēja - ar skeptisku pieskaņu un noskaņu nodomāt (un ne tikai nodomāt) - neba jau es tā pasaules glābēja un pucētāja, plosieties jūs, aktivisti, es labāk no malas paskatīšos. Bet, apskatot situāciju no citas puses - vai nu Tu esi aktīvais dabas nedraugs un viens lieks papīrs vai pudele piemājas pļavinā Tev nebūt netraucē un Tu absolūti neko neizsakošu sejas izteiksmi vari atstāt savas piknika paliekas turpat pie dabas krūts; vai arī - aiz sevis dabai kaitīgos un skatu postošos materiālus neatstāt, bet tomēr saprast, ka aiz katra savākt tos nav Tavos spēkos.

Pareizā atbilde jau ir tikai viena, bet, vai tad pareizo cilvēku ir tik daudz, lai varētu teikt - pietiek?"

Dita Rozentāle

"Sveiki! Domāju, ka šādas talkas salīdzinājumā ar pasaules lielajām ekoloģiskajām problēmām tāds sikums vien ir. Tomēr, tomēr.. var jau trūli noskatīties kā lēnām grimstam aizvien dziļāk savos mēslos. Tāpēc ir labi, ka atrodas tādi ideālisti, kuri reizi pa reizei mums atgādina par lielo un romantisko vērtību neiederību mūsdienu apstākļos un tai pašā laikā to ārkārtīgo nepieciešamību mūsu ikdienas standartos."

Anonīmais rakstītājs.

INFORMĀCIJA ZINĀŠANAI

"Projekta Pēdas" piedalījās:

AUGSTSKOLAS: Latvijas Sporta Pedagoģijas akadēmija, rektors Uldis Grāvītis; Latvijas Policijas akadēmija, direktore Ārija Meikališa; Nacionālā Aizsardzības akadēmijas, rektors Juris Maklakovs; Rīgas pedagoģijas un izglītības vadības augstskola, rektors Juris Stabiņš; Latvijas Universitāte, rektors Ivars Lācis; Rīgas Stradiņa universitāte, rektors Jānis Vētra; Latvijas Kultūras akadēmija, rektors Pēteris Laķis; Rīgas Tehniskā universitāte, rektors Ivars Knēts; Baltijas Krievu institūts, Rīgas Ekonomikas augstskola, rektors Anders Paalzow; Latvijas Mākslas akadēmija, rektors Jānis Andris Osis; Informācijas sistēmu augstskola, rektors Romāns Djakons.

Skolēni no SKOLĀM: Šampētera pamatskola, direktore Maruta Šimanska, Rīgas 96. vidusskola, direktors Irma Līhačova, Rīgas 69. vidusskola, direktors Juris Venckus, Rīgas 4. speciālā internātskola, direktors Rīgas PII "Auseklītis", Rīgas sanatorijas internātskola, direktore Anita Stukāne, J. Poruka vidusskola, Vidzemes jūrmalas mūzikas un mākslas skola, Annīnmuīžas ģimnāzija, Rīgas 25. vidusskola, direktore – Inga Nestere, Rīgas Imantas vidusskola.

SPORTA KLUBI: Vsevoloda Zeļonija džudo klubs, Sporta skola "Arkādija", Skonto futbola skola.

Redakcijas piebilde: Paldies visiem augstskolu rektoriem un skolu direktoriem, jo jūsu piemērs un atbalsts ir ļoti būtisks!

SLUDINĀJUMI

Nolietotās elektronikas pieņemšanas punkts.

Rīgā, tirdzniecības centrā „Alfa”, ir atvērta nolietotās elektronikas pieņemšanas punkts, kurā iedzīvotāji bez maksas var nodot nevajadzīgu sadzīves tehniku, baterijas un citus viedei kaitīgus atkritumus/dator tehniku, ledusskapjus, radio aparātus, televizorus, baterijas, mikroviļņu krāsnis, tālruņus u.c./

Punkta darba laiks: pirmdienās, otrdienās, trešdienās no plkst. 15.00 līdz 18.00
ceturtdienās, piektdienās no plkst. 8.00 līdz 11.00
sestdienās no plkst. 9.00 līdz 13.00

Sporta skola "Arkādija" uzņem audzēkņus sekojošos sporta veidos:

- vieglatlētika;
- basketbols;
- peldēšana.

No 9 gadu vecuma. Tālr.: 7612773

„Projekts Pēdas” aicina aizrautīgus studentus un skolēnus iesaistīties mūsu aktivitātēs. Nepieciešamās īpašības idejas, enerģiskums, entuziasms, vēlēšanās dzīvot tīrākā vidē, vēlme un spējas iedvesmot arī citus. Raksti, ja redzi savu vietu starp mums! Mūsu e- pasts: pedas@olimpiade.lv

SAUDZĒSIM UN RŪPĒSIMIES PAR DABU, jo mēs esam daļa no tās!

Sūtiet savus priekšlikumus un idejas, kā arī informāciju par to kas notiek mūsu apkārtnē.

Mūsu adrese: „Projekts Pēdas”, Elizabetes 49, 4. istaba, LV 1010 vai uz e-pastu: pedas@olimpiade.lv, telefons: 7240179, fakss: 7240178.

FOTO GALERIJA

Sandis Prūsis pie mūsu pirmā mākslas darba Šmerļa mežā.

"Kādā rudenīgā dienā draugu pulkā devāmies meža biežokni sēnot... Briņot pa meža takām, uzgājām kādu vecu onkulīti, kurš ar savu veco žigulīti bija iestrēdzis dubļos un netika ne uz priekšu, ne atpakaļ. Viens, divi dabūjām onkulīti ārā ar visu autiņu. Onkulītis lejojot priekā asaras iespieda plaukstā mazu sudraba karotiņu sacīdams: "Še jums draugi karotīte liekat to lietā lai cilvēkiem prieks." Atvadoties viņš vēl klusi piebilda: "Tā viss nav parasta karotīte... Tā ir mazā sudraba karotīte"

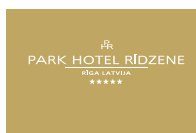
Latvijas Policijas akadēmijas studentu muzikālā grupa "Mazā sudraba karotīte", kuras 2002. gada "Projekta Pēdas" konkursā ieguva publikas atzinības balvu.

Un šādus konteinerus mēs atstājam aiz sevis mežos un citur...

MŪSU SPONSORI UN ATBALSTĪTĀJI

8 Paldies visiem, kas mūs atbalsta!

Ši avīzīte ir bez maksas. Izlasi pats un iedod izlasi citiem!
Uz vāka Antuāna de Sent-ekzipēri ilustrācija no grāmatas "Mazais Princis"